

2.1.1 จรรยาบรรณและวินัยต่อตนเองและหน่วยงาน

ตัวอย่างจรรยาบรรณต่อตนเองและหน่วยงาน	ตัวอย่างพฤติกรรม
<p>ก) ข้าราชการพลเรือนพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ</p> <p>ข) ข้าราชการพลเรือนพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย</p> <p>ค) ข้าราชการพลเรือนพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น</p> <p>ง) ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ</p> <p>จ) ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลัง ความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซынหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ</p> <p>ฉ) ข้าราชการพลเรือนพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่</p> <p>ช) ข้าราชการพลเรือนพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้สูญหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง</p> <p>ซ) ข้าราชการพลเรือนพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย</p> <p>ฌ) ข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม</p>	<p>ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5 นอกจากปฏิบัติตามจรรยาบรรณ เรื่อง การชวนชววยหมั่นหาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอแล้ว ยังนำความรู้ไปถ่ายทอด และเผยแพร่ให้ข้าราชการอื่นได้เรียนรู้ด้วย หรือได้ประพฤติปฏิบัติดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอจนได้รับยกย่องว่าเป็นตัวอย่างที่ดี หรือข้าราชการผู้นั้นนอกจากชวนชววยถ่ายทอดความรู้ใหม่ ๆ ที่ศึกษามาแล้ว ยังนำความรู้ไปปรับปรุงพัฒนางานจนบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ หรือภารกิจของหน่วยงานด้วย</p> <p>ตัวอย่างนี้ชี้ให้เห็นพฤติกรรมการทำงาน คุณงามความดีในราชการตั้งแต่ระดับตั้งใจ ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณว่าด้วยการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และพฤติกรรมการทำงาน คุณงามความดีระดับต่อมาคือ นำมาถ่ายทอดให้ข้าราชการอื่นเรียนรู้ต่อไปอีกหรือจนได้รับยกย่องว่าเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ และยังสามารถนำความรู้ใหม่ที่ค้นคว้ามาไปพัฒนาหรือปรับปรุงงานตามภารกิจหรือยุทธศาสตร์ของหน่วยงานจนงานสำเร็จเกิดคุณค่าเพิ่มแก่หน่วยงานตามมาอีกด้วย</p> <p>ทั้งนี้ พฤติกรรมที่เป็นการประพฤติดีที่ข้าราชการจะบันทึกนั้นอาจเป็นพฤติกรรม การประพฤติดีระดับใดก็ได้ อาจเป็นคุณงามความดีที่ตนเองปฏิบัติต่อราชการ หรือที่ตนเอง</p>

ตัวอย่างจรรยาบรรณต่อตนเองและหน่วยงาน	ตัวอย่างพฤติกรรม
<p>ญ) ข้าราชการพลเรือนพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงาน ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>ฎ) ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี</p> <p>ฏ) ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน</p>	<p>ปฏิบัติหน้าที่ราชการและที่ประพฤติปฏิบัติแล้ว เกิดคุณงามความดีต่อข้าราชการอื่น หรือ ผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของหน่วยงานด้วยก็ได้</p> <p>ข. นักวิชาการพัสดุ 5 ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจ้างตามระเบียบพัสดุของทางราชการ ด้วยความเอาใจใส่ นอกจากรักษาระเบียบและระมัดระวังประโยชน์ของทางราชการ อย่างสม่ำเสมอแล้ว ยังช่วยหน่วยปฏิบัติ ประหยัดงบประมาณได้อีก หรือเสนอแนะปรับปรุงขั้นตอนการทำงานให้รวดเร็วยิ่งขึ้นอีก หรือได้รับยกย่องว่าเป็นตัวอย่างที่ดีของข้าราชการด้วย</p>
ตัวอย่างวินัยต่อตนเองและหน่วยงาน	
<p>ก) ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม</p> <p>ข) ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือ ความก้าวหน้าแก่ราชการ</p> <p>ค) ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุทิศสาคะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาท เลินเล่อในหน้าที่ราชการ</p> <p>ง) ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้</p> <p>จ) ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการก่อกวนก่อกองกัน และต้องช่วยเหลือกัน ในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ</p> <p>ฉ) ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว</p>	

2.1.2 จรรยาบรรณและวินัยต่อประชาชน

ตัวอย่างจรรยาบรรณต่อประชาชน	ตัวอย่างพฤติกรรม
<p>ก) ข้าราชการพลเรือนพึงให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป</p> <p>ข) ข้าราชการพลเรือนพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป</p> <p>ค) ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้ว และทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์ อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี</p>	<p>เจ้าหน้าที่ธุรการ 3 ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้บริการประชาชนด้วยไมตรีจิตที่ดี ยึดผลลัพธ์ของประชาชนเป็นหลักงานสำเร็จด้วยดีตลอดมาแล้ว ยังได้รับยกย่องเป็นข้าราชการที่มีจิตใจให้บริการ หรือเป็นตัวอย่างที่ดีของการบริการประชาชน หรือได้เสนอแนะปรับปรุงงานบริการประชาชนของตนให้เกิดผลดีกว่าเดิมในเรื่องความรวดเร็ว ประหยัดหรือคุณภาพการบริการอื่น ๆ เป็นต้น</p>
ตัวอย่างวินัยต่อประชาชน	
<p>ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ</p>	